

SÁRKÁNY TÍMEA

Mese a Holdról

A Hold, az égi bölcs,
korán magához tért,
szemében sok csipa,
kiált csillagokért.

A Hold, az égi bölcs,
kitárja karjait,
nyújtózik nagyokat,
az égbolt antracit.

A Hold, az égi bölcs,
ma undok lesz megint,
zajong az árnyvilág,
szemével csendet int.

A Hold, az égi bölcs,
uralja éjszakánk,
fogyása rettenet,
sötét borul ma ránk.

A Hold, az égi bölcs,
dacos kamasz talán,
pihenni vágya ma
unalmas éjszakán.

A Hold, az égi bölcs,
megkéri hitvesét,
sötéttel szője át
ezüstporos mesénk.

Mese a napról és a madarokról

Odafenn a nap fényesen éget,
azt mondják a régiek, szeme ő az égnek.

Látod te is? Szeme van az égnek,
madaraim megvakulnak, ha belenéznek.

Odafenn madaraim magasan szállnak,
szárnyuk verdesi a napkoronákat.

Madaraim tollai söprik az eget,
nem viaszból vannak, nem szörnyetegek.

Madaraim húznak keresztül az égen,
gurul utánuk a nap, az ég szeme éden.

Ha elfáradok, szárnyat borítanak az égre,
bekuckózom alá egy csendes mesére.